

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2019 r. – Junqueras i Vies/Parlament**(Sprawa T-734/19)**

(2019/C 432/78)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Van den Eynde Adroer)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uznanie skargi na zaakwestionowany akt wraz z załącznikami do niej za złożoną w terminie, uznanie jej za dopuszczalną oraz – uwzględniając jej żądania – stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego D. Sassoliego z dnia 22 sierpnia 2019 r., w której uznał się za niewłaściwego i w związku z tym odrzucił petycję złożoną w celu podjęcia, zgodnie z art. 8 regulaminu Parlamentu, działania w trybie pilnym w celu utrzymania immunitetu parlamentarnego O. Junquerasa i Viesa.

Na poparcie skargi skarżący podnosi jedyny zarzut, oparty na naruszeniu art. 8 regulaminu Parlamentu w ten sposób, że przewodniczący Parlamentu Europejskiego uznał się za niewłaściwego do zbadania petycji o ochronę immunitetu Oriola Junquerasa i Viesa złożonej w dniu 4 lipca 2019 r., w sytuacji gdy sprawa budzi poważne wątpliwości prawne co do zgodności z prawem europejskim, zwłaszcza w przedmiocie ochrony immunitetu posłów do Parlamentu Europejskiego – wszystko to to bez żadnego zbadania sprawy i wyłącznie na podstawie komunikatu hiszpańskiej centralnej komisji wyborczej o uznaniu mandatu Oriola Junquerasa i Viesa za wakujący.

W tej kwestii strona skarżąca podnosi, że:

- wymóg ślubowania wierności hiszpańskiej konstytucji, nałożony wewnętrznym uregulowaniem wyborczym, jest istotnym wymogiem, który narusza postanowienia europejskiego aktu wyborczego z 1976 r.
- uznanie mandatu za wakujący przez hiszpańską centralną komisję wyborczą z powodu nieprzewidzianego w europejskim akcie wyborczym z 1976 r. i bez podjęcia działań w celu zapewnienia wakatu narusza art. 13 rzeczonego aktu wyborczego oraz decyzji w sprawie składu Parlamentu Europejskiego.
- decyzja jest nieuzasadniona i arbitralna, ponieważ w odniesieniu do przedstawionych faktów i sytuacji na poważne wątpliwości związane z prawem Unii Europejskiej zwrócili uwagę zarówno izba karna sądu najwyższego Hiszpanii, jak i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, co znalazło wyraz w przedłożeniu i przyjęciu do rozpoznania pytania prejudycjalnego w sprawie C-502/19.
- Wykładnia art. 8 regulaminu Parlamentu Europejskiego powinna być zgodna z maksymalną skutecznością praw i norm ustanowionych w TUE oraz w art. 39, 20 ust. 1, 20 ust. 2, 21 i 52 KPPUE, art. 3 protokołu nr 1 do EKPC, art. 9 protokołu nr 7 o przywilejach i immunitetach UE, art. 5 europejskiego aktu wyborczego z 1976 r. oraz w art. 3 ust. 1 regulaminu Parlamentu, a także z orzecznictwem i sprawozdaniami dokonującymi ich interpretacji. W związku z tym nieuzasadniona decyzja przewodniczącego Parlamentu o stwierdzeniu braku właściwości do zbadania petycji złożonej zgodnie z art. 8 regulaminu Parlamentu narusza je i jest nieważna.